

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (BAİBÜEFD)

Bolu Abant İzzet Baysal University
Journal of Faculty of Education

2023, 23(4), 1968– 1986. <https://dx.doi.org/10.17240/aibuefd.2023.-1318478>

Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine Bağlılıkları ile İş Yaşamında Yalnızlık Algıları Arasındaki İlişki*

The Relationship between Primary School Teachers' Commitment to the Teaching Profession and Their Perceptions of Loneliness at Work*

Betül CENGİZ ÇELİK¹ ID, Kaya YILDIZ² ID

Geliş Tarihi (Received): 22.06.2023

Kabul Tarihi (Accepted): 30.11.2023

Yayın Tarihi (Published): 15.12.2023

Öz: Bu çalışma, sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılık algıları ile iş yaşamında yalnızlık algıları arasındaki ilişkinin tespiti amacıyla yürütülmüştür. Yapılan araştırmada ilişkisel araştırma modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini 2021-2022 Eğitim-Öğretim yılında Bolu ili merkez ilçesinde yer alan resmi ilkokullarda görevli 550 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmaya farklı ilkokullardan toplam 241 sınıf öğretmeni katılmıştır. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, "Öğretmenlik Mesleğine Bağlılık Ölçeği" ile "İş Yaşamında Yalnızlık Ölçeği" kullanılmıştır. Çalışma bulgularının analizleri SPSS 20.0 paket programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Verilerin analizinde ortalama, yüzde, standart sapma, frekans, korelasyon gibi betimsel istatistikler kullanılmış ve ölçeklerin güvenilirlik analizleri için Cronbach Alpha katsayıları hesaplanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılık algılarının "Yüksek" düzeyde olduğu görülmüş, öğretmenlerin iş yaşamında yalnızlık algılarının ise "Düşük" düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılık algıları ile iş yaşamında yalnızlık algıları arasında negatif yönlü ve orta düzeyde bir anlamlı ilişkinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sınıf öğretmeni, Öğretmenlik mesleğine bağlılık, İş yaşamında yalnızlık

&

Abstract: The purpose of this study was to ascertain the association between primary school teachers' opinions of their dedication to the teaching profession and their feelings of workplace loneliness. The study made use of the relational research model. The study's target population is 550 primary school teachers in Bolu's central district's official primary schools for the 2021–2022 academic year. Participants in the study included 241 primary school teachers from various primary schools. Data collecting instruments included the "Loneliness in Business Life Scale," a personal information form, and the "Teaching Profession Engagement Scale." The SPSS 20.0 package software was used to analyze the study results. When analyzing the data, descriptive statistics including mean, percentage, standard deviation, frequency, and correlation were employed, and Cronbach Alpha coefficients were generated for the scales' reliability analysis. The research's findings showed that teachers' impressions of their devotion to the teaching profession were rated as "High" but they believed that they were not alone at work, rating their perceptions as "Low". It was shown that there is a negative and only mildly significant correlation between primary school teachers' evaluations of their dedication to the teaching profession and their feelings of loneliness at work.

Keywords: Primary school teacher, Commitment to the teaching profession, Loneliness at work

Atıf/Cite as: Cengiz Çelik, B., & Yıldız, K. (2023). Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ile iş yaşamında yalnızlık algıları arasındaki ilişki. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23(4), 1968-1986. doi.org/10.17240/aibuefd.2023.-1318478.

İntihal-Plagiarism/Etik-Ethic: Bu makale, en az iki hakem tarafından incelenmiş ve intihal içermediği, araştırma ve yayın etiğine uyulduğu teyit edilmiştir. / This article has been reviewed by at least two referees and it has been confirmed that it is plagiarism-free and complies with research and publication ethics. <https://dergipark.org.tr/pub/aibuefd>

Copyright © Published by Bolu Abant İzzet Baysal University– Bolu

* Bu çalışma Betül CENGİZ ÇELİK'in yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

¹ Sorumlu Yazar: Betül CENGİZ ÇELİK, Bolu İl Millî Eğitim Müdürlüğü, Sınıf Öğretmeni, betulcengizcelik@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-2814-8758>

² Prof. Dr. Kaya YILDIZ, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Temel Eğitim Bölümü, yildiz_k1@ibu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-5390-7525>

1. GİRİŞ

Eğitim, bireylerin içinde buldukları döneme uygun ve uyum içinde yaşamalarına yardımcı olacak bilgileri edinmelerini sağlayan bir süreçtir. Şüphesiz bunu başarabilmenin yolu kendisini geliştirmiş, işini seven, özümseyen ve mesleğine adanmışlık hisseden bir öğretmenin varlığı ile mümkün olacaktır (Aydın, 2011). Öğretmenlik, kültürel ve dini değerler açısından ele alındığında kutsal olduğu kabul edilen ve herhangi bir maddi kazanç kaynağı olmaktan öte gönüllülük esasının etkin rol oynadığı bir meslektir (Bek, 2007). Gönüllülüğe ek olarak bağlılığın da bir öğretmenin meslek hayatında başarıya ulaşabilmesi için önemli bir faktör olduğu düşünülmektedir (Aydın, 2010). Becker'da (1960) bağlılık kavramı, tutarlı davranışlar sergileyerek, kişinin sosyal ortamlara katılması, bunu devam ettirmesi, değerli olması, etkileşim sağlayabilmesi, kişisel ihtiyaçlar ile kurumsal ihtiyaçların örtüşmesi olarak ifade edilmiştir. Bir kavram olarak bağlılık, örgütte verimin artırılması, kurum öğretmenlerinin aidiyeti, üretkenlik oluşturulması ve işgücü üzerinde etkili olabilmektedir (Sıgır ve Basım, 2006). Örgüte bağlılık ise, bireyin örgüt amaç ve hedeflerine olan inancı, kurumun başarısı için çalışma istekliliği ve kendini örgüte ait hissetmesine yönelik duygu durumudur (Morgan ve Hunt, 1994).

Örgütsel bağlılık, Balay (2000) tarafından kişinin araçsal bir değerden öte örgütün yararı için kurumun misyon ve vizyonuna etkin bir şekilde bağlanma olarak ifade edilmiştir. İnce ve Gül'de (2005) ise örgütsel bağlılığın, örgütsel davranış ve çalışan davranışları ile ilgili olduğu belirtilmiştir. Başka bir ifadeyle örgütsel bağlılık, kişilerin kurumun amaç ve değerlerini benimseme ve bu değerleri özümseme, kurum ve kuruluşu için çabalama isteğinin fazla olması ve örgüt üyeliğinin devamlılığını isteme olarak açıklanmıştır (Roper, 2011). Örgütsel bağlılık, öğretmenin örgütüne psikolojik olarak bağlılığına, kurumun hedefleri doğrultusunda çaba sarfetmesine ve örgütün ilkelerini benimsemesine olanak tanıyacağı için önemlidir (Yalçın ve İplik, 2007). Ayrıca kurumunu güçlü kılacağı ve devamlılığını sağlayacağı için örgütsel bağlılığın oldukça önemli olduğu ifade edilmiştir (Bolat ve Bolat, 2008). Kurum ve kuruluşlarda çalışanlar için önemli olan bir diğer faktör ise mesleki bağlılıktır.

Mesleki bağlılık, kişinin hayatının bütününde bir kariyer veya uğraşın önemli olması hali ve bireylerin mesleklerine karşı sahip oldukları psikolojik ve duygusal davranışların bütünü olarak ifade edilmiştir (Lee vd., 2000). Nesje (2016), mesleki bağlılığın kişinin çabası sonucunda oluşan, bireyin kendi inançları ile uzmanlık alanının kesişmesi ile ortaya çıkan bir bağlılık türü olduğunu ifade etmiştir. Mesleki bağlılığın bireyin hayatının önemli bir unsuru olduğu, mesleki bağlılığı yüksek çalışanların mesleklerini icra ederken daha fazla keyif aldıkları ve mutlu oldukları belirtilmiştir (Örgen, 2020). Bu ifadeden hareketle yüksek derecede mesleki bağlılığın, kişinin mesleğinde, örgütsel yaşamında ve meslek harici aile ve sosyal yaşantısında önemli katkıları olduğu söylenebilir. Blau (1985), mesleki bağlılık arttıkça, yapılan işe olan bağlılığın artacağını ve işin özümseceğini bildirmiştir. Başka bir ifadeyle düşük mesleki bağlılığın, zayıf bir örgütsel bağlılık sağlayacağı için, sık sık iş değişikliğine yol açabileceği bildirilmiştir (Uysal, 2013).

Öğretmenler de her meslek grubunda olduğu gibi mesleklerini icra ederken bir mesleki bağlılık tutumu sergilemektedirler (Wallace, 1995). Mesleki başarı için öğretmenler olumlu bir mesleki tutum geliştirmeli, mesleğini sevmeli ve mesleğine sadık olmalıdır (Uştu, 2014). İş yaşamında başarı için öğretmenin kurum ve kuruluşlarına yüksek düzeyde bağlı olmaları esastır (Norşenli, 2021). Mesleki bağlılık açısından güçlü olmayan öğretmen, mesleki tükenmişlik yaşayabilir, mesleki devam problemi hissedebilir, meslek değişikliğini düşünebilir (Goulet ve Singh, 2002). Öğretmenlik mesleğinin önemini ve gerekliliğini kavrayan bireyler, kendini geliştirme gayreti içerisine girerler (Temizkan, 2008). Firestone ve Pennell (1993)'de düşük mesleki bağlılık yaşayan öğretmenlerin tükenmişlik hissedebilecekleri ifade edilmiş ve bu durumun strese, yorgunluğa ve iletişime olumsuz yansıtacağı

belirtilmiştir. Tükenmişlik yaşayan öğretmenin ise daha az çaba sarfedeceği göz önüne alındığında, bu durumun düşük öğrenci başarısı olarak yansyacağı ifade edilmiştir.

Alanyazın incelendiğinde son yıllarda öğretmenlerin mesleki bağlılık ile ilgili tutumlarına yönelik çeşitli araştırmaların yapıldığı görülmektedir. Aksu (2021) tarafından yapılan bir çalışmada öğretmenlerin mesleki bağlılıkları ve duygusal emek düzeyleri ölçülmüş ve ardından bu faktörlerin okul etkililiği üzerindeki etkisi analiz edilmiştir. Ayrıca öğretmenlerin mesleki bağlılık düzeyleri ile iş yaşam dengesinin ele alındığı bir başka çalışmaya da literatürde rastlamak mümkündür (Miyanyedi Şen, 2021). Maral Polat (2021) tarafından yapılan bir çalışmada ise sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılık algıları ile öğretim programına bağlılık algıları arasındaki ilişki araştırılmıştır. Ataç (2019) çalışmasında öğretmenlerin mesleki bağlılıkları ile denetim odakları arasındaki ilişkiyi incelenmiştir. Hıdıroğlu (2021) yaptığı çalışmasında öğretmenler üzerine yapılan güçlendirmenin; öğretmenin örgüte ve mesleğe olan bağlılığı aracılığıyla kurumdaki örgütsel vatandaşlık davranışlarına etkisini belirlemiştir. Karapınar ve Hatipoğlu (2021) tarafından yapılan bir araştırmada özel eğitim kurumlarında görev yapan öğretmenlerin iş güvenliği algılarının performans ve örgütsel bağlılık algılarını etkileyip etkilemediği incelenmiştir. Buna ilaveten sağlık, hukuk, psikoloji ve turizm alanında da çalışanların mesleki bağlılıklarının araştırıldığı (Tak vd., 2009; Günlük, 2010; Uştu, 2014; Kılıçdağı 2020; Konateke, 2020; Şentürk 2020; Örgen, 2020; Gümüşdaş vd., 2021; Yıldırım ve Eroğlu, 2021) çeşitli çalışmalar bulunmaktadır. Sonuç olarak bağlılık kavramı her meslek grubu için özelleşmiş olsa da öğretmenlik mesleğinde bağlılık kavramı, ilk olarak öğretmene, öğrenciye ve kuruma daha sonra da öğretmenin sosyal yaşantısına katkı sunan bir olgudur (Karataş, 2020). Bu açıdan bakıldığında öğretmenlik mesleğine bağlılığın, bireyi farklı açılardan etkileyen bir bağlılık olduğu kanısına varılmaktadır.

Bağlılık gibi yalnızlık da bireyin yaşayabileceği bir duygu durumudur. İnsan yaşamı boyunca doğum, sevgi, korku, aşk ve ölüm gibi farklı hadiselerle karşılaşmakta ve bu olaylara çeşitli tepkiler vermektedir. Yaşanılan her bir olay insanın içinde bulunduğu ruh halini değiştirmektedir. Yalnızlık da bu duygulardan bir tanesi olup, yalnızlığın insanın psikolojik durumu üzerine olan etkileri son yıllarda merak konusu olmuştur (Karakurt, 2012). Sosyal bir ortam içerisinde bulunuyor olsa dahi, bir insan yalnız olabilmektedir (Peplau ve Perlman, 1982). Yalnızlık ile ilgili literatürde çok çeşitli tanımlamalar ile karşılaşmak mümkündür. Flanders (1982), yalnızlığı kişinin maruz kaldığı stresin nitel ne nicel geri yansması olarak tanımlarken, Lopata (1969)'da yalnızlık, bireyin sosyal yaşamında kazandıkları ve kazanmak istedikleri arasında kalan kısım olarak tanımlamıştır. Sadler ve Johnson (1980)'a göre ise yalnızlık, kişinin sınırsız sosyal isteklerinin bir ürünü olarak ortaya çıkmaktadır. Bir başka tanımda yalnızlık, kişinin kendi iradesiyle yaşanan, kendini etraftan soyutlamasıyla sonuçlanan ve ona sıkıntı veren bir duygu olarak ifade edilmiştir (Yılmaz ve Altınok, 2009). Bahsi geçen çeşitli tanımlardan anlaşılacağı üzere, yalnızlık, birey üzerine çok yönlü etkilere sahip, kişinin sosyal etkileşimde kendisini yetersiz ve tatminsiz hissetmesinden kaynaklanan tehlikeli bir olgu niteliğindedir (Mercan vd., 2012). Kendilerini yalnız hisseden bireyler, sürekli olumsuz bir bakış açısı ve bencillik duygusu ile birlikte kendilerini uyumsuz olarak görmekte, sorumluluktan kaçmakta ve uzun süreli arkadaşlık kurmakta zorlanmaktadır (Yılmaz ve Altınok, 2009).

İş yaşamında sürekli etkileşimin daha fazla olduğu meslek gruplarında sosyal etkileşim ön plana çıkmakta ve yalnızlık duygusu farklı düzeylerde hissedilebilmektedir. Öğretmenlik mesleği de bu meslek grupları içerisinde yer almaktadır (Metin Çapar, 2020). Öğrencilerin sosyal etkileşimlerinin artırılmasını ve sağlıklı davranışlar sergilemesini sağlamak, öğretmenin bir diğer amacıdır. Öğretmenin bu amacını başarılı bir şekilde gerçekleştirebilmesi, mesleki yeterliliğe ilaveten öğrencileriyle güçlü bir iletişim kurabilmesine, olumlu ilişkiler geliştirebilmesine ve kendini mutlu hissetmesine bağlıdır. Öğretmenin amacı, öğrenmeyi sağlamanın yanında öğrencilerin sosyalleşmesini ve olumlu davranış geliştirmesini sağlamaktır. Öğretmenlerin bunu başarıyla gerçekleştirebilmeleri; sınıf yönetimi becerisine, meslek, konu alanı ve genel kültür bilgisine sahip olmalarına bağlıdır (Gündüz ve Can,

2013). Öğretmenin öğrencileriyle olumlu ilişkiler içinde olmasının çalıştığı ortam olan okul ortamında kendisini mutlu hissetmesine bağlı olduğu düşünülmektedir.

Özetle, kendisini bulunduğu sosyal ortama ait hissetmeyen öğretmenin örgütünde yalnızlık yaşaması kaçınılmaz olacağından (Kaplan, 2011), iş yerinde arkadaşlarıyla güçlü iletişime sahip öğretmenlerin mesleklerini icra ederken daha başarılı olabilecekleri değerlendirilmektedir (Oğuz ve Kalkan, 2014). Ayrıca iş yerinde yalnızlık duygusunu hisseden öğretmenlerin hem bireysel hem de kurumsal hedefler için negatif sonuçlar doğurabilme ihtimali artmaktadır. Yukarıda ifade edilen gerekçeler çerçevesinde yürütülen bu çalışmada sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ile iş yaşamındaki yalnızlık algıları ele alınarak bu iki olgunun arasındaki ilişki incelenmiştir.

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ile iş yaşamında yalnızlık algıları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Bu amaç doğrultusunda çalışmada aşağıda yer verilen sorulara yanıt aranmıştır.

Alt Problemler

Araştırmanın problem cümlesi “sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ile iş yaşamında yalnızlık algıları arasında ilişki var mıdır?” şeklinde belirlenmiştir. Bu çalışma kapsamında aşağıda listelenmiş soruların cevapları aranmıştır.

Sınıf öğretmenlerinin;

1. Öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ile iş yaşamında yalnızlık algıları ne düzeydedir?
2. Öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ile iş yaşamında yalnızlık algıları arasında bir ilişki var mıdır?

2. YÖNTEM

2.1. Araştırmanın modeli

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ile iş yaşamında yalnızlık algıları arasındaki ilişkinin belirlenmeye çalışıldığı bu makalede ilişkisel (korelasyonel) araştırma modelinden faydalanılmıştır. İlişkisel araştırmalar, farklı değişkenlerin birbiri ile olan etkileşimlerinin belirlenmesinde, mevcut ilişkinin seviyelerinin saptanmasında ve değişkenler arasında bulunan ilişkinin varlığından hareketle daha ileri düzeyde araştırmaların gerçekleştirilebilmesine olanak sunan araştırmalardır (Büyüköztürk vd., 2013).

2.2. Araştırmanın evreni ve örnekleme

Araştırmanın evrenini 2021-2022 eğitim öğretim yılı birinci döneminde Bolu ili Merkez ilçesinde bulunan resmi ilkokullar oluşturmaktadır. Bu okullarda toplam 550 sınıf öğretmeni bulunmaktadır. Evrende istenen sayıda veriye ulaşabilmek amacıyla örneklem alma yöntemlerinden kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemine gidilerek 18 ilkokuldan 241 sınıf öğretmeni ile çalışma yürütülmüştür. Kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi araştırmacının örneklemini elde ederken sahip olduğu ve amaçladığı evrenden ulaşılabilirliği en kolay olan elemanlara yönelmesi ve onları tercih etmesi şeklinde tanımlanabilir (Patton, 2005). Ölçekler Bolu ili Merkez ilçesi sınırlarında resmi ilkokullarda görev yapmakta olan sınıf öğretmenlerine online ve yüz yüze olarak uygulanmış ve ölçek uygulanan öğretmenler örneklem grubunu oluşturmuştur. Araştırmada öğretmenlerin %64,7'inin “kadın”, %35,3'ünün ise “erkek” öğretmenlerden oluşmaktadır.

2.3. Veri toplama araçları ve süreci

Verilerin toplanması amacıyla öncelikle literatür taraması yapılarak, Yıldız (2020) tarafından geliştirilen “Öğretmenlik Mesleğine Bağlılık Ölçeği” ve Doğan vd. (2009) tarafından Türkçe’ye uyarlanan “İş Yaşamında Yalnızlık Ölçeği” veri toplamak amacıyla seçilmiştir. Ölçeklerin belirlenmesini müteakip, ilgili geliştiricilerden ölçek kullanım izinleri alınmıştır. Ölçekler Bolu ili merkez ilçesinde resmi ilkokullarda görev yapan öğretmenlere 2021-2022 birinci döneminde online ve yüz yüze olarak uygulanmıştır. Bolu ili merkez ilçesinde resmi ilkokullarda görev yapan 550 sınıf öğretmeni bulunmaktadır. Çalışma kapsamında, Bolu merkez ilçesinde görev yapan 241 (%43,82) sınıf öğretmeni ölçekleri doldurmuştur. Toplanan 241 ölçek üzerinden çalışma devam ettirilmiş ve gerekli uygun istatistiksel analizler gerçekleştirilmiştir.

Veri Toplama Aracı

Öğretmenlik Mesleğine Bağlılık Ölçeği

Öğretmenlik Mesleğine Bağlılık Ölçeği, Yıldız (2020) tarafından geliştirilmiş ve ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik kanıtları için iki ayrı araştırma grubundan faydalanılmıştır. Ölçek geliştirme sürecinde, 56 maddeden oluşan bir madde veri tabanı oluşturulmuştur. Ağırlıklandırılmamış en küçük kareler faktör çıkartma yöntemi ve direct oblimin döndürme yöntemi kullanılarak yapılan açımlayıcı faktör analizi sonucunda, 33 madde ve dört faktörden oluşan bir yapı elde edilmiştir. Bu yapı, toplam varyansın % 48,14’ünü açıklamaktadır. Faktörler sırasıyla mesleki özdeşim, mesleki değer, mesleki çaba ve mesleki adanmışlık olarak adlandırılmıştır. Elde edilen geçerlik ve güvenilirlik kanıtları yeterli ve uygun bulunmuştur.

İş Yaşamında Yalnızlık Ölçeği

İş Yaşamında Yalnızlık Ölçeği (İYYÖ), Wright vd. (2006) tarafından geliştirilmiş ve iş yerinde yaşanan yalnızlığı öznel olarak ele alan, kısa bir bildirim tarzında ve pratik kullanıma sahip bir ölçektir. Doğan vd. (2009) tarafından Türkçe’ye çevrilerek geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır. Bu çalışma, İYYÖ’nin faktör yapısını belirlemek için açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi yöntemlerini kullanmıştır. Faktör analizi sonuçları, ölçeğin özgün formuyla uyumlu olarak iki boyutlu bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymuştur. Bu iki boyut duygusal yoksunluk ve sosyal arkadaşlık olarak adlandırılmıştır. İYYÖ’nün genel ölçeği için Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı 0.90 olarak bulunmuştur. Ayrıca, duygusal yoksunluk alt boyutu için 0.87 ve sosyal arkadaşlık alt boyutu için 0.83 olarak hesaplanmıştır.

2.4. Verilerin analizi

Öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ve iş yaşamındaki yalnızlık algıları arasındaki ilişkinin belirlenmesinin amaçlandığı bu çalışmada ölçeklerden toplanan verilerin analizinde kullanılacak istatistiksel yaklaşımları tespit etmek amacıyla ilk olarak ölçeklerin ve alt boyutlarının normallik dağılımları analiz edilmiştir (Tablo 1).

Tablo 1.

Ölçeklerin basıklık, çarpıklık ve güvenirlilik katsayıları

	N	Basıklık	Çarpıklık	Cronbach Alpha
Mesleki Özdeşim	241	-,332	,259	,89
Mesleki Değer	241	-,743	,432	,90
Mesleki Çaba	241	-,819	,967	,90
Mesleki Adanmışlık	241	-1,081	,403	,91
Mesleki Bağlılık (Ölçek Toplam)	241	-1,106	,283	,90
Duygusal Yoksunluk	241	,678	,066	,88
Sosyal Arkadaşlık	241	,778	,780	,89
İş Yaşamında Yalnızlık (Ölçek Toplam)	241	,714	,344	,89

Tablo 1’de görüldüğü üzere Öğretmenlik Mesleğine Bağlılık Ölçeği alt boyutlarının araştırılacak değişkenlere göre çarpıklık katsayıları ,967 ile ,259 arasında ve basıklık katsayıları -,332 ile -,1081 arasında değişiklik göstermektedir. İş Yaşamında Yalnızlık Ölçeği alt boyutlarının araştırılacak değişkenlere göre çarpıklık katsayıları ,066 ile ,780 arasında iken, basıklık katsayılarının ,678 ile ,778 arasında değiştiği görülmektedir. ± 1 değerleri arasında seyreden çarpıklık ve basıklık katsayıları ölçeklerin ve alt boyutlarının normal dağılımdan çok yüksek oranda sapmadığına işaret etmektedir (Büyüköztürk vd., 2013). Diğer bir yaklaşıma göre Kolmogorov-Smirnov katsayısının anlamlı çıkmasına karşın, normal dağılımlı bir veri değerlendirmesinde bulunabilmek için çarpıklık ve basıklık katsayılarının -1,5 ile +1,5 arasında olmasının yeterli olacağı ifade edilmiştir (George ve Mallery, 2010). Elde edilen bulgular ışığında mevcut verilerin analizinde verilerin normal dağıldığı kabul edilerek ilgili istatistiksel yöntemler uygulanmıştır. Çalışma kapsamında yer alan sınıf öğretmenlerinin demografik bilgileri, frekans ve yüzde dağılımları ortaya konmuştur.

Bu çerçevede birinci alt problem için öğretmenlik mesleğine bağlılık ölçeği ve iş yaşamında yalnızlık ölçeklerinin standart sapma ve aritmetik ortalama değerleri belirlenmiştir.

İkinci alt problemler için öğretmenlik mesleğine bağlılık ile iş yaşamındaki yalnızlık arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla korelasyon analiz yöntemi uygulanmıştır. Her bir değişken korelasyon analizine tabi tutularak aralarında bulunan ilişki belirlenmiştir.

Araştırmadaki elde edilen bulguların yorumlanmasında her iki ölçek içinde; “1,00-1,80 Oldukça düşük”, “1,81-2,61 Düşük”, “2,62-3,42 Orta”, “3,43-4,23 Yüksek” ve “4,24-5,00 Çok Yüksek” değerleri kullanılmıştır.

2.5. Araştırmanın etik izni

Yapılan bu çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler” başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Etik kurul izin bilgileri

Etik değerlendirmeyi yapan kurul adı: Bolu Abant İzzet baysal üniversitesi Sosyal Bilimlerde İnsan Araştırmaları Etik Kurulu

Etik değerlendirme kararının tarihi: 04.10.2021

Etik değerlendirme belgesi sayı numarası: 2021/384

3. BULGULAR

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ve iş yaşamındaki yalnızlık algıları ve bu iki parametre arasındaki ilişkiye ait bulgular bu bölümde yer almaktadır. Bulgular alt problemlere göre maddeler halinde verilmiştir.

Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular**Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine Bağlılıkları**

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılığı ile ilgili algıları tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2.

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılıkları algılarının ortalama ve standart sapma değerleri

Ölçek	Alt Boyutlar	N	\bar{X}	ss
Öğretmenlik Mesleğine Bağlılık	Mesleki Özdeşim	241	3,45	,582
	Mesleki Değer	241	3,46	,434
	Mesleki Çaba	241	4,36	,681
	Mesleki Adanmışlık	241	3,91	,606
	Toplam	241	3,79	,461

Tablo 2’de sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılığı alt boyutları ile ilgili aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri yer almaktadır. Öğretmenlik mesleğine bağlılık ölçeğinin toplamında ($\bar{X} = 3,79$, $ss = ,461$) öğretmen algıları “Yüksek” düzeyde tespit edilmiştir. Ölçek alt boyutlarından olan “Mesleki Özdeşim” ($\bar{X} = 3,45$, $ss = ,582$), “Mesleki Değer” ($\bar{X} = 3,46$, $ss = ,434$), ve “Mesleki Adanmışlık” ($\bar{X} = 3,91$, $ss = ,606$), boyutlarında algıları “Yüksek” düzeyde olduğu belirlenirken “Mesleki Çaba” boyutunda ($\bar{X} = 4,36$, $ss = ,681$), “Çok yüksek” düzeyde olduğu görülmüştür.

Sınıf Öğretmenlerinin İş Yaşamında Yalnızlık Algıları

Sınıf öğretmenlerinin iş yaşamında yalnızlık algıları tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3.

Sınıf öğretmenlerinin iş yaşamında yalnızlık algıları

Ölçek	Alt Boyutlar	N	\bar{X}	ss
İş Yaşamında Yalnızlık	Duygusal Yoksunluk	241	1,92	,700
	Sosyal Arkadaşlık	241	1,78	,610
	Toplam	241	1,85	,605

Tablo 3’te verilen sınıf öğretmenlerinin iş yaşamında yalnızlık algılarının ölçek toplamında ($\bar{X} = 1,85$, $ss = ,605$) “Düşük” düzeyde olduğu görülmektedir. Ölçek alt boyutlarına ilişkin ortalama ve standart

sapma değerleri incelendiğinde “Duygusal yoksunluk” ($\bar{X} = 1,92$, $ss = ,700$) düzeyinin “Düşük” olduğu, “Sosyal arkadaşlık” ($\bar{X} = 1,78$, $ss = ,610$) düzeyinin ise “Hiç” olduğu görülmektedir.

İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Öğretmenlerin Öğretmenlik Mesleğine Bağlılıkları ve İş Yaşamında Yalnızlık Algıları Arasındaki İlişki

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ve iş yaşamında yalnızlık algıları arasındaki ilişki Tablo 4’te verilmiştir.

Tablo 4.

Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ve iş yaşamında yalnızlık algıları arasındaki ilişki.

	1	2
1. Öğretmenlik Mesleğine Bağlılık	1	
2. İş Yaşamında Yalnızlık	-,335**	1

*n = 241, Sig. (2-tailed): ,000 * $p < .05$, ** $p < .01$*

Tablo incelendiğinde öğretmenlik mesleğine bağlılık ölçeği ile iş yaşamında yalnızlık ölçeğinin karşılaştırılması ile elde edilen korelasyon katsayısı ($r = -,335$; $p < .01$), iki ölçek arasında negatif yönlü ve orta düzeyde bir anlamlı ilişkinin olduğunu göstermektedir. Bu durum, öğretmenlik mesleğine bağlılığı yüksek olan bir öğretmenin, iş yaşamında yalnızlık algısının daha düşük olmasının beklenmesi şeklinde yorumlanabilir.

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Çalışmanın bu kısmında elde edilen bulgular ile ilgili tartışma yer almaktadır. Sonuçlar ve ilgili literatür ile desteklenen tartışmalar alt problemlere göre başlıklar halinde sunulmuştur.

Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine Bağlılıkları

Araştırma sonuçlarına göre öğretmenlerin mesleğe bağlılıkları öğretmenlik mesleğine bağlılık ölçeğinin toplamında “Yüksek” düzeyde iken, alt boyutlarından olan “Mesleki Özdeşim”, “Mesleki Değer” ve “Mesleki Adanmışlık” boyutlarında “Yüksek” düzeyde, “Mesleki Çaba” boyutunda “Çok yüksek” düzeydedir.

Bir ilkökul, öğretim kurumlarının içerisinde temel konumda yer alan ve sınıf öğretmenleri açısından ele alındığında önemli bir basamağın iş yükünü sırtlayan bir pozisyonudur. Çalıştığı yaş grubu sebebiyle sınıf öğretmenliği zor bir kategoride değerlendirilse de araştırma bulgularına göre görüşlerine başvurulmuş sınıf öğretmenlerinin mesleki bağlılıklarının ölçek toplamında ve alt boyutlar açısından “Yüksek” ve “Çok yüksek” düzeyde olduğu görülmektedir. Elde edilen bu sonuçların sınıf öğretmenlerinin mesleklerinde devamlılığı koruma gayretlerinin olduğuna işaret etmektedir. Mesleki bağlılık hisseden bireylerin, kendilerini mesleki açıdan geliştirmeye istekli oldukları ve çalıştıkları kuruluşun yararına gönüllü olarak hizmet ettikleri bildirilmiştir (Kaya ve Zerenler, 2014). Bu kişilerin, mesleğini daha ileri seviyeye taşıma istekleri olacağından ve kariyer geliştirme arzuları taşıdıklarından mesleklerini değiştirme ihtiyacı duymadıkları ifade edilmiştir (Lee vd., 2000). Uştu (2014), etkili ve başarılı bir eğitim için öğretmenlerin kendilerini mesleklerine adanmalarının çok önemli olduğunu bildirmiştir. Bu sonuçlara göre, sınıf öğretmenlerinin kendilerini geliştirme gayretlerinin olduğunu,

kariyer geliştirme isteklerine sahip olduklarını ve yüksek mesleki adanmışlığa sahip oldukları çıkarımını yapmak mümkündür. Günlük (2010), sınıf öğretmenlerinin yaptıkları işe ilgi düzeylerinin mesleki bağlılık düzeyini etkilediğini, yüksek bağlılığa sahip öğretmenlerin mesleki inançlarının yüksek olduğunu ifade etmiştir. Bu çalışma kapsamında görüşleri alınan sınıf öğretmenlerinin yüksek derecede mesleki bağlılığa sahip olmalarının, sahip oldukları yüksek mesleki inançtan dolayı olabileceği yorumunda bulunulabilir. Meyer vd. (1993), kişilerin zamanla meslekleri ile bütünleştiğini, zaman içerisinde işine psikolojik ve ruhsal bir bağlanma yaşayabileceğini bildirmiştir. Buradan hareketle, gerçekleştirilen araştırmada sınıf öğretmenlerinin yüksek düzeyde mesleki bağlılık göstermesinin zaman içerisinde meslekleri ile kurmuş oldukları yüksek ruhsal ve duygusal bağın etkili olduğu söylenebilir.

Çalışma sonucunda elde edilen sonuçlar ile uyum içerisinde olduğu görülen bazı çalışmalar literatürde yer almaktadır. Maral Polat'da(2021) sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılık algılarının "yüksek" düzeyde olduğu sonucuna ulaşılırken Ataç (2019) tarafından yapılan çalışmada öğretmenlerin mesleki bağlılık düzeyleri "yüksek" olarak tespit edilmiştir. Buna ilaveten Kayacı (2021) tarafından yürütülen bir başka çalışmada okul yöneticilerinin genel mesleki bağlılık düzeylerinin "yüksek" düzeyde olduğu, duygusal bağlılık alt boyutunda ise okul yöneticilerinin duygusal bağlılık düzeylerinin "çok yüksek" olduğu ifade edilirken Aksu'da (2021) ise öğretmenlerin mesleki bağlılıklarının "yüksek" düzeyde olduğu görülmektedir. Bahsi geçen çalışmalardan elde edilen bulguların, bu araştırmanın sonuçları ile uyum içerisinde olduğu söylenebilir.

Alanyazında sınıf öğretmenlerinin bağlılık düzeyleri ile ilgili yapılan bazı çalışmalarda ise bu çalışma sonuçları ile uyum içerisinde olmayan bazı bulgulara da rastlanmıştır. Başyigit (2009), Yeşilyurt (2015), Uğraşoğlu ve Çağanağa (2017), Çalık (2019) ve Acar (2020) tarafından yürütülen çalışmalarda öğretmenlerin bağlılık düzeylerinin "orta" seviyede olduğu tespit sonucuna ulaşılmıştır. Acar (2020) tarafından gerçekleştirilen bir çalışmada, düşük düzeyde bağlılık tespit edilmiş, bu düşük düzeyde ortaya çıkan bağlılığın nedenleri arasında tükenmişliğin etkili olabileceği ifade edilmiştir. Bu çalışmada görüşlerine başvurulmuş sınıf öğretmenlerinin, öğretmenlik mesleğine bağlılık seviyelerinin "yüksek" ve "çok yüksek" düzeyde belirlenmiş olmasının nedeni olarak tükenmişlik duygusunu daha az hissettikleri söylenebilir. Yine Ünal (2015) ve Tümkaya ve Uştü (2017) tarafından yürütülen çalışmalarda öğretmenlerin mesleki bağlılıklarının düşük düzeyde olduğu ifade edilmiştir. Öğretmenler üzerinde yürütülen çalışmalarda belirlenen düşük seviyede mesleki bağlılığın nedenleri arasında mesleğin beklentileri yeterli düzeyde karşılayamaması ve toplum tarafından yeterli itibarı görememe hususlarının etkili olduğu söylenebilir. Bu araştırma kapsamında yüksek düzeyde belirlenmiş olan mesleki bağlılık düzeyi, çalışma kapsamında görüşlerine başvurulmuş sınıf öğretmenlerinin toplum tarafından yeterli itibarı görüyor olmalarının bir sonucu olabilir.

Alanyazında öğretmenlerin mesleki bağlılık düzeylerinin belirlenmesi üzerine yapılan çalışmalarda farklı sonuçların elde edildiği görülmektedir. Bu farklılığa demografik yapının ve iş ortamı gibi etkenlerin neden olduğu söylenebilir. Bu çalışmada sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine olan bağlılık düzeyleri "yüksek" ve "çok yüksek" olarak belirlenmiştir. Bölge şartları açısından değerlendirildiğinde çalışmadan elde edilen bu sonuç, görüşlerine başvurulmuş sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerin onlar için uygun bir çalışma ortamı olduğunun bir göstergesi olabilir. Bir başka ifadeyle, sınıf öğretmenlerinin il merkezinde çalışıyor olmalarının, bu bağlamda okullarına ulaşım olanaklarının iyi olmasının ve güçlü alt yapıya sahip merkezi okullarda çalışıyor olmalarının, görüşlerine başvurulmuş sınıf öğretmenlerinin mesleki bağlılık düzeylerinin yüksek çıkmasında etkili olduğu çıkarımını yapmak mümkündür. Meyer vd. (1993), bir kişinin mesleği ile zaman içerisinde ruhsal ve psikolojik bir bağın oluşabileceğini belirtmiş, bu durumun mesleki bağlılığı olumlu yönde etkileyebileceğini ifade etmiştir. Bu çalışmanın bulgularında mesleki bağlılığın yüksek düzeyde belirlenmesi, araştırma için görüşlerine başvurulmuş sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleği ile güçlü bir psikolojik bağa sahip olmaları ile açıklanabilir. Bu durumun hem öğretmen psikolojisi hem de eğitim öğretim açısından olumlu bir durum olduğunu söylemek mümkündür.

Sınıf Öğretmenlerinin İş Yaşamında Yalnızlık Algıları

Bu çalışma kapsamında sınıf öğretmenlerinin iş yaşamında yalnızlık algıları ölçek toplamında “Düşük” olduğu görülmüştür. Ölçek alt boyutlarına ilişkin ortalama ve standart sapma değerleri incelendiğinde ise “Duygusal yoksunluk” düzeyinin “Düşük” olduğu, “Sosyal arkadaşlık” düzeyinin ise “Oldukça düşük” düzeyde olduğu görülmektedir.

Literatürde bu çalışma ile benzer sonuçlara ulaşılan bazı çalışmalara rastlanılmıştır. Örneğin, Metin Çapar (2020) tarafından yürütülen çalışmada elde edilen verilere göre “Yalnızlık Toplam Puanları” ve “Sosyal Arkadaşlık”, “Duygusal Yoksunluk” alt boyutlarında “düşük” düzeyde olduğu görülmüştür. Araştırmacı, sınıf öğretmenlerinin yer değiştirebilmeleri için yüksek hizmet puanına gereksinim duyduklarını göz önüne alarak, bulunduğu yerlerde uzun yıllar görev yapmak zorunda olduklarını ifade etmiş ve öğretmenlerin yalnızlık hissetmemelerine neden olarak aynı kurumda uzun bir süre çalışıyor olmanın bir aile ortamına vesile olabileceğini ifade etmiştir. Alanyazında öğretmenlerin iş yerinde düşük düzeyde yalnızlık hissettikleri sonucuna ulaşılan başka çalışmalar da yer almaktadır (Kaplan, 2011; Mercan vd., 2012; Oğuz ve Kalkan, 2014; Sezen 2014; Özdemir vd., 2016; Tabak ve Argon, 2018; Gafa, 2019). Gafa (2019) sınıf öğretmenlerinin düşük düzeyde yalnızlık hissetmesinin hem öğrenci hem de veliler ile güçlü bir etkileşime sahip olmalarından kaynaklandığını ifade etmiştir. Bahsi geçen çalışmalarda elde edilen bulgular bu araştırma kapsamında elde edilen bulgular ile paralellik göstermektedir.

Alanyazın incelendiğinde öğretmenlerin iş yerinde çeşitli düzeylerde yalnızlık hissettiklerine dair bulguların elde edildiği çalışmalar yer almaktadır. Tabak (2017) tarafından yapılan çalışmanın sonuçlarına göre ölçek toplamında öğretmenlerin “uygun değil”, sosyal arkadaşlık boyutunda ise “uygun” ve duygusal yoksunluk alt boyutunda ise “biraz uygun” düzeyde yalnızlık hissettikleri ifade edilmiştir. Bu sonuçlar bazı öğretmenlerin iş yaşamında yalnızlık duygusunu hissettiklerini göstermektedir. Benzer olarak Bakır ve Arslan (2017) tarafından yürütülen bir araştırma okul müdürlerinin “orta” düzeyde iş yaşamında yalnızlık yaşadığını göstermektedir. Çiftçi ve Dikmenli'nin (2015) yaptığı araştırma, öğretmenlerin iş yaşamında yalnızlık düzeyini incelemiştir. Araştırma sonucunda, öğretmenlerin yalnızlık ölçeğinin toplamında ve duygusal yoksunluk alt boyutunda "orta" düzeyde yalnızlık yaşadığı bulunmuştur. Ayrıca, sosyal arkadaşlık alt boyutunda ise "düşük" düzeyde yalnızlık yaşadıkları saptanmıştır. Öte yandan, Yoldaş ve Salihoğlu'nun (2015) yaptığı bir başka çalışmada ise duygusal yoksunluk ve sosyal arkadaşlık boyutlarında orta düzeyde yalnızlık olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen bu bulgular ve yürütülen çalışma öğretmenlerin yaşantı noktasından ziyade ruhsal manada yalnızlığı hissettiklerini göstermektedir. Tabak (2017), okul ortamının bir aile iklimine sahip olduğunu ve burada kurulan güçlü iletişimin iş yerinde yalnızlığın azaltılmasında kilit rol üstlenebileceğini ifade etmiştir. Bu çalışma kapsamında belirlenen düşük düzeyde iş yeri yalnızlığı, görüşlerine başvuru sınıf öğretmenlerinin iş yerinde meslektaşları ile güçlü bir iletişim içerisinde olduklarının bir göstergesi olabilir.

Özetle, öğretmenlerin iş yaşamında hissettikleri yalnızlık düzeylerinin çeşitli çalışmalarda farklı sonuçlar barındırdığı görülmektedir. Bu çalışma kapsamında görüşlerine başvuru sınıf öğretmenlerinin ölçek toplamında düşük düzeyde iş yerinde yalnızlık hissettikleri görülmektedir. Görev yapılan bölge olarak değerlendirildiğinde fikirlerini beyan eden sınıf öğretmenlerinin okullarında meslektaşları ile güçlü bir iletişime sahip oldukları söylenebilir. Zira zamanlarının büyük çoğunluğunu okulda geçiren öğretmenler, çalıştıkları kurumu ve çalışanları aile gibi değerlendirmektedir. Buna bağlı olarak okulda yaşanan olaylar bir öğretmenin iş yerinde hissedebileceği yalnızlığı etkileme potansiyeline sahiptir. Bu ailenin önemli bir üyesi ise şüphesiz idarecilerdir. Bir öğretmenin idarecisi ile olan güçlü iletişimi ve ondan alacağı destek onun iş yaşamında

yalnızlığını çeşitli düzeylerde etkilemektedir (Özkuk, 2017). İdare tarafından övülen, destek gören, güvenli ve adil uygulamalar ile muhatap olan öğretmenin iyi bir okul ortamına sahip olacağı ve daha az yalnızlık hissedebileceği değerlendirilmektedir. Bu çalışma sonucunda görüşlerine başvurulmuş sınıf öğretmenlerinin düşük düzeyde iş yerinde yalnızlık hissetmelerinin bir diğer nedeninin de yöneticileri ile olan pozitif etkileşim olabileceği yorumu yapılabilir.

Öğretmenlik Mesleğine Bağlılıkları ile İş Yaşamında Yalnızlık Algıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Öğretmenlik mesleğine bağlılık ölçeği ile iş yaşamında yalnızlık ölçeğinin karşılaştırılması ile elde edilen korelasyon katsayısı, iki ölçek arasında negatif yönlü ve orta düzeyde bir anlamlı ilişkinin olduğunu göstermiştir. Elde edilen bu bulgu, öğretmenlik mesleğine bağlılık ölçeği ile iş yaşamında yalnızlık ölçeğinin paralel bir hareket sergilemediklerini göstermektedir. Bu durum, öğretmenlik mesleğine bağlılığı yüksek olan bir öğretmenin, iş yaşamında yalnızlık algısının daha düşük olmasının beklenmesi şeklinde yorumlanabilir. Elde edilen bu bulguların beklentileri destekler nitelikte olduğu söylenebilir.

Yapılan literatür taramasında araştırmacılar, sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılık ile iş yaşamındaki yalnızlık algılarının incelendiği bir çalışmaya rastlamamıştır. Ancak konu ile ilişkili olduğu değerlendirilen bazı benzer çalışmalar araştırma bulgularını destekler niteliktedir. Örneğin Maral Polat (2021) tarafından öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine bağlılıkları ile öğretim programlarına olan bağlılıklarının incelendiği çalışmada, her iki ölçek arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişkinin tespit edildiği görülmektedir. Mesleki bağlılık sadece bireyin iç yaşantısı ile değil aynı zamanda sosyal çevresi ile de etkileşim halinde olan bir kavramdır. Şimsek ve Aslan (2012), mesleki bağlılık ile örgütsel bağlılık arasında pozitif bir ilişkinin olduğunu ifade etmiştir. Örgütsel bağlılık ile iş tatmini arasındaki pozitif ve anlamlı ilişki (Hoş ve Oksay, 2015) göz önüne alındığında ise mesleki bağlılığı yüksek olan bir bireyin yaptığı işten tatmin olduğu çıkarımı yapılabilir. Yani iş doyumunu yüksek olan bir bireyin mesleki bağlılığı da aynı seviyede yüksek olacaktır. Gafa (2019), çalışanların iş doyum düzeyleri ile iş yaşamlarında yalnızlık algıları arasında negatif ve yüksek düzeyde bir ilişki olduğunu bildirmiştir. İş doyumunu ile mesleki bağlılık arasındaki ilişki göz önünde bulundurulduğunda mesleki bağlılığın da iş yaşamındaki yalnızlık ile ters orantılı olduğu yorumu yapılabilir. Bu çalışma kapsamında elde edilen bulgular Gafa (2019) ile paralellik göstermektedir. Keser ve Karaduman (2014) iş yaşamında yalnızlık ile örgütsel vatandaşlık arasında ters yönlü bir etkileşim belirlemişlerdir. Sezen (2014) tarafından yürütülen bir çalışma ise öğretmenlerin işle bütünleşme ve iş yaşamında yalnızlık düzeyleri arasında düşük düzeyde negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Şimşek vd. (2006), işe olan bağlılık azaldıkça çalışanın kurumuna yabancılaştığını ifade etmiştir. Bir bireyin mesleğine karşı yabancılaşması örgüte olan devamlılığının azalmasına yol açabilir. Bu durumun da mesleki bağlılığı etkileyebileceği göz önüne alınırsa, bir çalışanın iş yerindeki ortamını olumsuz yönde etkileyeceği çıkarımı yapılabilir. Çekmecelioğlu (2005), iş ortamının, iş memnuniyetini, mesleki tatmini, devamlılığı ve bağlılığı doğrudan etkileyen bir faktör olduğunu bildirmiştir. Wright (2005) ise iş ortamı ile yalnızlık arasında negatif bir ilişkinin olduğunu ifade etmektedir. Bu sonuç bizlere, iş yerinde yalnızlık arttıkça mesleki bağlılığın azalabileceğini göstermektedir. Bu çıkarım, araştırmamız sonuçlarını destekler niteliktedir.

Öneriler

1. Bu çalışma kapsamında görüşlerine başvurulmuş sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılık algılarının “yüksek” düzeyde olduğu sonucunun olumlu bir bulgu olduğu söylenebilir. “Mesleki çaba” alt boyutuna yönelik olarak erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere göre daha az bağlılık algısına sahip olmaları iyileştirilebilir bir durum olarak değerlendirilmiştir. Bu bulgudan yola çıkarak, erkek öğretmenlerin mesleki çaba alt boyutunda bağlılıklarının arttırmaya yönelik hizmet içi eğitimlerin düzenlenmesi ve öğretmenlerin bu eğitimlere katılması teşvik edilebilir.

2. Bu çalışma kapsamında görüşlerine başvuru alan sınıf öğretmenlerinin iş yerinde hissettikleri yalnızlık algılarının “düşük” düzeyde olduğu sonucu olumlu bir bulgudur. Bu sonucun sürdürülebilirliğinin sağlanması amacıyla öğretmenlerin birlikte olabileceği yemek, piknik ve gezi gibi geniş katılımlı etkinlikler düzenlenebilir.
3. Bu çalışma kapsamında elde edilen bulgular Bolu ilinde resmi ilkokullarda görevli sınıf öğretmenlerinden elde edilmiştir. Araştırmaya konu olan değişkenler ile hem özel okullarda hem de Türkiye'nin farklı il veya ilçelerinde bulunan kurumlarda çalışmalar yapılmak suretiyle öğretmenlerin mesleki bağlılıkları ile iş yaşamında yalnızlık algıları araştırılabilir.
4. Araştırma sonuçları göz önünde bulundurulduğunda öğretmenlerin hem mesleki bağlılık hem de yalnızlık algılarında oluşan farklılığın nedenleri nitel bir araştırmayla derinlemesine incelenebilir.
5. Bu çalışmada sadece sınıf öğretmenlerinin mesleki bağlılık düzeyi ile iş yaşamındaki yalnızlıkları arasındaki ilişki araştırılmıştır. Benzer bir uygulama branş öğretmenlerine ya da ortaokul veya lise düzeyine yönelik olarak tasarlanabilir.

Kaynakça/Reference

- Acar, A. (2020). *Sınıf öğretmenlerinin tükenmişlik düzeyleri ile örgütsel bağlılıkları arasındaki ilişki*. Yüksek Lisans Tezi, Siirt Üniversitesi.
- Aksu, T. (2021). *Öğretmenlerin mesleki bağlılıkları ile duygusal emeklerinin okul etkililiğini yordama düzeyi* Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi.
- Ataç İ. (2019) *Öğretmenlerin Denetim Odakları İle Mesleki Bağlılıkları Arasındaki İlişki*.Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi.
- Aydın, A. (2010). *İlköğretim Öğretmenlerinin Mesleki Bağlılıklarına Etki Eden Faktörler*. Yüksek Lisans Tezi. Beykent Üniversitesi.
- Aydın, İ. (2011). Öğretmenlik Meslek Etiği. <http://inayetaydin.blogspot.com/2011/09/ogretmenlik-meslek-etigi.html> [08.11.2021].
- Bakır, A.A. & Aslan, M. (2017). Examining The Relationship Between Principals“ Organizational Loneliness and Job Satisfaction Levels. *European Journal of Education Studies*, 3(6), 50-71.
- Balay, R. (2000). *Özel ve resmi liselerde yöneticilerin ve öğretmenlerin örgütsel bağlılığı*. Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi.
- Başığit, F. (2009). *Öğretmenlerin karar alma sürecine katılım düzeylerinin örgütsel bağlılık düzeyleri ile ilişkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi.
- Becker, H. S. (1960). Notes on the concept of commitment. *American journal of Sociology*, 66(1), 32-40.
- Bek, Y. (2007). *Öğretmenin toplumsal/mesleki rolleri ve statüsü* Yüksek Lisans Dönem Projesi, Trakya Üniversitesi.
- Blau, G. J. (1985). The measurement and prediction of career commitment. *Journal of occupational Psychology*, 58(4), 277-288.
- Bolat, O. İ., & Bolat, T. (2008). Otel İşletmelerinde Örgütsel Bağlılık ve Örgütsel Vatandaşlık Davranışı İlişkisi. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11(19), 75-94.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F. (2013). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri* (14. Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayınevi.
- Çalık, C. (2019). *Eğitim örgütlerinde mesleki bağlılık, örgütsel bağlılık ve tükenmişlik arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Aydın Üniversitesi.
- Çekmecelioğlu, H. (2005), Örgüt ikliminin iş tatmini ve işten ayrılma niyeti üzerindeki etkisi: Bir araştırma C.Ü.İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, 6 (2) 23-39.
- Çiğci, T., & Dikmenli, Y. (2015). Coğrafya öğretmenlerinin iş doyumunu ve iş yaşamında yalnızlık düzeylerinin incelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3(21), 142-160.
- Doğan, T., Çetin, B., & Sungur, M. Z. (2009). İş yaşamında yalnızlık ölçeği Türkçe formunun geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 10(6), 271-277.
- Firestone, W. A., & Pennell, J. R. (1993). Teacher commitment, working conditions, and differential incentive policies. *Review of educational research*, 63(4), 489-525.
- Flanders, J.P. (1982). A general systems approach to loneliness. In L.A. Peplau & D. Perlman (Eds.), *Loneliness: A sourcebook of current theory, research and therapy* (166-182). New York: Wiley.
- Gafa, İ. (2019). *Sınıf Öğretmenlerinin İş Doyumu ve İş Yaşamındaki Yalnızlık Düzeylerini İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi.
- George, D. & Mallery, M. (2010). *SPSS for Windows Step by Step: A Simple Guide and Reference*. Boston: Pearson Ltd.).
- Goulet, L. R., & Singh, P. (2002). Career commitment: A reexamination and external, personel and work-related variables. *Journal of Vocational Behavior*, 52, 260-269.
- Gümüşdaş, M., Lazoğlu, M., & Apay, S. E. (2021). X ve Y Kuşağındaki Ebelerin Mesleki Bağlılıklarının Karşılaştırılması. *Sağlık ve Hemşirelik Yönetim Dergisi*, 8(1):77-85.
- Gündüz, Y., & Can, E. (2013). Öğrenci Görüşlerine Göre İlköğretim ve Ortaöğretim Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi İlkelerine Uyuma Düzeyleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 3(3), 419-446.
- Günlük, M. (2010). *Muhasebecilerin Mesleki ve Örgütsel Bağlılık, İş Memnuniyeti ve İşten Ayrılma Eğilimleri*

- Üzerine Bir Araştırma. Doktora tezi. Yüksek Teknoloji Enstitüsü.
- Hıdıroğlu Özkan Y. (2021) *Öğretmenlerin Güçlendirilmesinin Örgütsel Bağlılık, Mesleki Bağlılık Ve Okullardaki Örgütsel Vatandaşlık Üzerindeki Etkisi*. Doktora Tezi. Pamukkale Üniversitesi.
- İnce, M., ve Gül, H. (2005). Yönetimde yeni bir paradigma: Örgütsel bağlılık. (1. basım). Konya: Çizgi Kitabevi.
- Kaplan, M.S. (2011), *Öğretmenlerin işyerinde yalnızlık duygularının okullardaki örgütsel güven düzeyi ve bazı değişkenler açısından incelenmesi*. Yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi.
- Karakurt, A. (2012). *Öğretmenlerin İş Yerinde Yalnızlık Düzeyinin Örgütsel Destek ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Necmeddin Erbakan Üniversitesi.
- Karapınar, A., & Hatipoğlu, Z. (2021). Özel Öğretim Kurumlarında Görev Alan Öğretmenlerin İş Güvencesi Algısının Örgütsel Bağlılık ve Performansa Etkisi. *Yıldız Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(1), 52-64.
- Karataş, K. (2020). Öğretmenlik Mesleğine Kuramsal Bir Bakış. *Elektronik Eğitim Bilimleri Dergisi*, 9(17), 39-56.
- Kaya, Ş. D. & Zerenler, M. (2014). Çalışma Hayatında Psikolojik Sermaye, Mesleki Bağlılık ve Kariyer Planlaması (1. Baskı). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Kayacı, H. 2021. *Okul Yöneticilerinin Mesleki Bağlılıklarının Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi (İzmir İli Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi.
- Keser, A., & Karaduman, M. (2014). İş yaşamında yalnızlık algısının örgütsel vatandaşlık davranışı ile ilişkisi ve öğretmenler üzerinde bir araştırma. *HAK-İŞ Uluslararası Emek ve Toplum Dergisi*, 3(7), 178-197.
- Kılıçdağı, Y. (2020). *Serbest eczacıların duygusal emek davranışlarının ve genel öz yeterlik algılarının mesleki bağlılıklarına etkisinin araştırılması: Ankara ili örneği*. Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi.
- Konateke, O. (2020). *Hemşirelerde Mesleğe Bağlılık ile Hataya Eğilim Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Cumhuriyet Üniversitesi.
- Lee, K., Carswell, J. J., & Allen, N. J. (2000). A meta-analytic review of occupational commitment: relations with person-and work-related variables. *Journal of applied psychology*, 85(5), 799-811.
- Lopata, H.Z. (1969). Loneliness: Forms and components. *Social Problems*. 17 (2), 248-262.
- Maral Polat, Ç. (2021). *Sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine bağlılık algıları ile öğretim programına bağlılık algıları arasındaki ilişki*. Yüksek Lisans Tezi, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi.
- Mercan, N., Oyur, E., Alamur, B., Gul, S., & Bengul, S. (2012). İş yeri yalnızlığı ve sosyal fobi arasındaki ilişkiye yönelik bir araştırma [An investigation on the relationship between loneliness at work and social phobia]. *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 4(1), 213-226.
- Metin Çapar, Ö (2020). *Sınıf Öğretmenlerinin İş Yerinde Yaşadıkları Yalnızlık Durumlarının İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi.
- Meyer, J. P., Allen, N. J., & Smith, C. A. (1993). Commitment to organizations and occupations: Extension and test of a three-component conceptualization. *Journal of Applied Psychology*, 78, 538-551.
- Miyanyedi Şen F. (2021). *Öğretmenlerin İş Yaşam Dengesi İle Mesleki Bağlılık Düzeyleri Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi.
- Morgan, R. M., & Hunt, S. D. (1994). The commitment-trust theory of relationship marketing. *Journal of marketing*, 58(3), 20-38.
- Nesje, K. (2016). Personality and professional commitment of students in nursing, social work, and teaching: A comparative survey. *International journal of nursing studies*, 53, 173-181.
- Norşenli F. (2021). *Öğretmenlerin Örgütsel Bağlılık Düzeylerinin İncelenmesi*. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi.
- Oğuz, E., & Kalkan, M. (2014). Öğretmenlerin İş Yaşamında Algıladıkları Yalnızlık İle Sosyal Destek Düzeyleri Arasındaki İlişki. *İlköğretim Online*, 13(3), 787-795.

- Örgen, İ. (2020). *Ücretli Sınıf Öğretmenlerinin Mesleki ve Örgütsel Bağlılık Düzeylerinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi.
- Özdemir, S., Alkan, A., & Erdem, R. (2016). İş yaşamında yalnızlık ile mesleki tükenmişlik arasındaki ilişki: akademisyenler üzerine bir araştırma. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 258-285.
- Özkuk, Z. (2017). *Algılanan Yönetici Desteği ve İş Yaşamında Yalnızlığa Yönelik Öğretmen Görüşleri*. Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi.
- Patton, M. Q. (2005). *Qualitative Research*. New York: John Wiley & Sons, Ltd.
- Peplau, L.A. & Perlman, D. (1982). Perspectives on loneliness. In L.A. Peplau and D. Perlman (Eds.), *Loneliness: A sourcebook of current theory, research and therapy*. New York: Wiley-Inter Science.
- Roper, E. (2011). The interrelationships between culture, commitment and leadership. *A Publication of the Defense Acquisition University*, 18(2), 196-221.
- Sadler, W.A. and Johnson, T.B. (1980). From Loneliness To Anomia. In J. Hartog, J.R. Audy, & Y.A. Cohen (Eds.), *The Anatomy Of Loneliness* (34-64). New York: International Universities Press, U.S.A.
- Sezen, G. (2014). *Öğretmenlerin İşle Bütünleşme ve İş Yaşamında Yalnızlık Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi.
- Sıgır, Ü., & Basım, N. (2006). İş görenlerin iş doyumunu ile örgütsel bağlılık düzeylerinin analizi: Kamu ve özel sektörde karşılaştırmalı bir araştırma. *Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 6(12), 131-154.
- Şentürk, M. (2020). *İş tatmini ile mesleki bağlılık arasındaki ilişki ve pilotların işten ve meslekten ayrılma niyetini belirlemeye yönelik bir araştırma*. Yüksek Lisans Tezi. Kocaeli Üniversitesi.
- Şimsek, M.Ş. (1999). *Yönetim ve organizasyon*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Şimşek, M. Ş., Çelik, A., Akgemci, T., & Fettahlioğlu, T. (2006). Örgütlerde yabancılaşmanın yönetimi araştırması. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (15), 569-587.
- Tabak, I. (2017). *Duygusal İşçilik ve İş Yaşamında Yalnızlığa Yönelik Öğretmen Görüşleri*. Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi.
- Tabak, I., & Argon, T. (2018). Duygusal işçilik ve iş yaşamında yalnızlığa yönelik öğretmen görüşleri. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(3), 1-13.
- Tak, B., Özçakır, A., Çiftçioğlu, B. A., & Divleli, A. (2009). Mesleki bağlılığın bireylerin mesleklerine ve çalıştıkları örgüte ilişkin tutumlarını nasıl etkilediğini anlamaya yönelik bir alan araştırması. *İş Güç, Endüstri İlişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi*, 11(4), 91-102.
- Temizkan, M. (2008). Türkçe öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları üzerine bir araştırma, *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 6(3), 461-486.
- Tümkaya, S. & Uştu, H. (2017). Sınıf öğretmenlerinin mesleki bağlılık, işten ayrılma niyeti ve bazı sosyodemografik özelliklerinin örgütsel bağlılığı yordama düzeylerinin incelenmesi. *Elementary Education Online*, 16(3), 1262-1274.
- Uğraşoğlu, İ. K., & Çağanağa, Ç. K. (2017). Öğretmenlerin örgüte bağlılık düzeylerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi. *International Journal of New Trends in Arts, Sports & Science Education*, 6(4), 10-38.
- Uştu, H. (2014). *Sınıf Öğretmenlerinin Mesleki Bağlılık, İşten Ayrılma Niyeti ve Sosyodemografik Özelliklerinin Örgütsel Bağlılığı Yordama Düzeylerinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi.
- Uysal, H. T. (2013). Stajyer çalışanların mesleki bağlılık gelişimine örgüt ikliminin etkisi. *Business and Economics Research Journal*, 4(3), 93-110.
- Ünal, A. (2015). *İş Doyumu, Yaşam Doyumu ve Yaşam Anlamı Değişkenlerinin İlkokul ve Ortaokul Öğretmenlerinin Mesleki Bağlılıkları Üzerine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. On Dokuz Mayıs Üniversitesi.
- Wallace, J. E. (1995). Organizational and professional commitment in professional and nonprofessional organizations. *Administrative Science Quarterly*, 40(2), 228-255.
- Wright, S. L, Burt, C. D. B. & Strongman, K. T. (2006). Loneliness in The Workplace: Construct Definition and Scale Development. *New Zealand Journal of Psychology*, 35 (2), 59-68.
- Wright, S.L. (2005). *Loneliness in the workplace*. Unpublished doctoral dissertation, Christchurch (New

- Zealand) University of Canterbury.
- Yalçın, A., & İplik, F. N. (2007). A grubu seyahat acentalarında çalışanların örgütsel bağlılıklarını etkileyen faktörlerin belirlenmesine yönelik bir araştırma: Adana ili örneği. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 18, 483-500.
- Yeşilyurt, R. (2015). *Okul müdürlerinin etkileşimci liderlik stilleri ile öğretmenlerin okula bağlılık düzeyleri arasındaki ilişki*. Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi.
- Yıldırım, Y., & Eroğlu, Ş. G. (2021). Duygusal Emegın Mesleki Bağlılık Üzerindeki Etkisi: Avukatlar Üzerinde Bir Araştırma. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 35(3), 779-804.
- Yıldız, S. (2020). Öğretmenlik mesleğine bağlılık ölçeğinin geliştirilmesi. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 8(2), 463-482.
- Yılmaz, E., & Altınok, V. (2009). Okul yöneticilerinin yalnızlık ve yaşam doyum düzeylerinin incelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 59(59), 451-470.
- Yoldaş, A., & Salihoğlu, H. G. (2015). Türkiye’de akademisyenlerin iş yaşamında yalnızlık ve örgütsel sinizm yönelimleri arasındaki ilişkinin belirlenmesine yönelik ampirik bir çalışma. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 15(3), 451-470.

EXTENDED ABSTRACT

1. INTRODUCTION

Education is a process that enables individuals to acquire information that will help them live in accordance with and adapt to the current era. Undoubtedly, achieving this relies on the presence of a teacher who has developed themselves, loves their job, internalizes it, and possesses a sense of dedication to their profession. It is considered that teachers who do not feel a sense of belonging to their social environment are likely to experience loneliness in their organization. It is also evaluated that teachers who have strong communication with their colleagues in the workplace are more likely to be successful in performing their profession. Furthermore, teachers who experience a sense of loneliness in the workplace are more likely to have negative consequences for both individual and institutional goals. Within the framework of the aforementioned reasons this research investigated the connection between teachers' dedication to their profession and their experience of feeling isolated at work. The primary goal of this study was to establish the correlation between the commitment of primary school teachers to their profession and their perception of loneliness in the workplace. To achieve this objective, the study focused on answering the following questions: What is the extent of primary school teachers' commitment to their profession, and how do they perceive loneliness in their workplace? Is there a link between the commitment of primary school teachers to their profession and their perception of loneliness at work?

2. METHOD

This study employed a correlational research model to examine the connection between primary school teachers' commitment to their profession and their perception of loneliness in the workplace. The target population consisted of official primary schools located in the central district of Bolu province during the first semester of the 2021-2022 academic year. A total of 550 primary school teachers were present in these schools. The researchers utilized the convenient sampling method to gather data from the population, resulting in a sample group of 241 primary school teachers from 18 different primary schools. The scales used in the study, namely the "Teacher Commitment Scale" developed by Yıldız (2020) and the "Loneliness in the Workplace Scale" adapted into Turkish by Doğan et al. (2009), were administered to the primary school teachers through both online and face-to-face methods. The teachers who completed the scales formed the sample group. The researchers adhered to all the guidelines outlined in the "Ethical Guidelines for Scientific Research and Publication of Higher Education Institutions" while conducting this study.

3. FINDINGS, DISCUSSION AND RESULTS

According to the research findings, teachers' commitment to the profession was rated as "High" on the Teacher Commitment Scale in its entirety. Among its sub-dimensions, "Professional Identity," "Professional Values," and "Professional Dedication" were rated as "High," while the dimension of "Professional Effort" was rated as "Very high." These results indicate that primary school teachers have efforts to maintain continuity in their professions. A primary school holds a fundamental position within educational institutions and is considered as a significant pillar that bears the workload primary school teachers. Although teaching at the primary level is evaluated as a challenging category due to the age group they work with, according to the research findings, the surveyed primary school teachers exhibit a "High" and "Very high" level of professional commitment in terms of both the overall scale and its sub-dimensions. These results indicate the efforts of primary school teachers to maintain continuity in their profession.

In the scope of this study, it was observed that primary school teachers' perception of loneliness in their work life is "Low" according to the scale total. When examining the average and standard deviation values of the scale sub-dimensions, it can be seen that the level of "Emotional deprivation" is "Low" and the level of "Social companionship" is "None" or extremely low. The study mentioned that primary school teachers

need a high service score in order to be able to transfer to different locations, indicating that they are required to serve in the same positions for many years. In this context, it was suggested that working in the same institution for a long period of time could create a sense of family and contribute to teachers not feeling lonely. Indeed, the identified low level of workplace loneliness within the scope of this study may be an indicator that the surveyed primary school teachers have strong communication with their colleagues in the workplace.

The correlation coefficient obtained from the comparison of the Teacher Commitment Scale and the Loneliness Scale in the work life indicated a significant, moderate, and negative relationship between the two scales. This finding suggests that the Teacher Commitment Scale and the Loneliness Scale do not exhibit parallel movements. It can be interpreted that a teacher with high commitment to the teaching profession is expected to have a lower perception of loneliness in the work life. These findings can be considered supportive of the expectations.

It is clear that the perception of teacher commitment among the interviewed classroom teachers is at a "high" level, which is a positive finding. Regarding the "Professional Effort" subscale, it was considered as an improvable situation that male teachers have a lower perception of commitment compared to female teachers. The finding that the perceived level of loneliness among the interviewed primary school teachers in the workplace is "low" is indeed a positive result. To maintain this outcome, organizing activities with broad participation, such as meals, picnics, and outings, where teachers can come together, can be beneficial.

ARAŞTIRMANIN ETİK İZİNİ

Bu çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” kapsamında uyulması gerektiği belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler” başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Etik kurul izin bilgileri

Etik değerlendirmeyi yapan kurul adı: Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimlerde İnsan Araştırmaları Etik Kurulu

Etik değerlendirme kararının tarihi: 04.10.2021

Etik değerlendirme belgesi sayı numarası: 2021/384

ARAŞTIRMACILARIN KATKI ORANI

Yazar 1 (Betül CENGİZ ÇELİK): Araştırma verilerinin toplanması, veri analizi, raporlaştırma (Araştırmaya katkı oranı %50).

Yazar 2 (Kaya YILDIZ): Yöntemin belirlenmesi, metodoloji, danışmanlık, geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları (Araştırmaya katkı oranı %50).

ÇATIŞMA BEYANI

Araştırmanın herhangi bir kişi veya kurumla finansal veya kişisel bir bağlantısı bulunmamaktadır. Dolayısıyla, araştırmada herhangi bir çıkar çatışması söz konusu değildir.